

Рекомендації щодо оформлення публікацій у журналах і збірниках згідно ДСТУ 7152:2010 та вимогами наукометричних баз даних

Основним засобом сучасної наукової комунікації є публікації в наукових виданнях, журналах і збірниках. З метою удосконалення вітчизняної нормативної бази було розроблено новий ДСТУ 7152:2010 «Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках». Даний ДСТУ сприяє уніфікації видавничого оформлення публікацій у виданнях і розширенню міжнародних зв'язків між фахівцями видавничої та бібліотечної сфер діяльності.

Стандарт поширюється на публікації в наукових, виробничо-практичних журналах і збірниках; встановлює положення щодо форми, місця і послідовності розміщення елементів видавничого оформлення названих видань.

Загальні вимоги:

- 1) елементи видавничого оформлення наводять мовою публікації;
- 2) елементи оформлення в кожному номері (випуску) повинні бути однаковими за формою і послідовності уявлення, а також розміщення.

Перед текстом наукової публікації вказують у наступній послідовності:

- 1) класифікаційний індекс УДК;
- 2) відомості про автора;
- 3) назва публікації;
- 4) підзаголовкові дані;
- 5) відомості про продовження чи закінчення публікації
- 6) анотація мовою тексту публікації;
- 7) ключові слова мовою тексту публікації.

1. Класифікаційний індекс УДК.

Є першим серед елементів публікації, розміщується окремим рядком зліва. Після слів УДК ставиться два проміжки, між цифрами та словами у самому індексі проміжки не ставлять!

2. Відомості про авторів.

Відомості про авторів вказують перед текстом публікації.

- *ім'я автора* (ініціал або ініціали та прізвище; ім'я або ім'я, по батькові та прізвище, псевдонім) – називний відмінок;
- *вчене звання, вчений ступінь, посада, професія, місце роботи, адреса, назва країни** – вказуються у повній чи скороченій формі за рішенням редакції.

У колективних роботах імена авторів зазначають у встановленій ними послідовності.

* ці всі дані можна вказувати після тексту публікації або окремим списком («Інформація про авторів»), на розсуд редакції.

- *E-mail* – важливий елемент контактних відомостей про автора у світовій практиці. Необхідний для забезпечення інтерактивної наукової комунікації між вченими. Дозволяється вказувати або робочу, або особисту адресу електронної пошти.

3. Назва публікації

Коротко відображає зміст і за формою має бути зручною та прозорою для складання бібліографічних списків, посилань і здійснення бібліографічного пошуку.

Назва має відрізнятися від назви розділу.

Частини публікації в різних випусках мають одну і ту ж назву.

4. Підзаголовних дані (якщо є):

Розміщуються після назви публікації; це відомості, які пояснюють назву публікації:

- відомості про тип публікації («Огляд листів», «Огляд літератури»), якщо вони не вказані в назві публікації, назві розділу, підзаголовних даних видання;
- порядковий номер частини публікації;
- бібліографічний опис рецензованого твору та ін.

5. Відомості про продовження або закінчення публікації

Якщо публікацію друкують частинами в кількох номерах (випусках) періодичного видання:

- на сторінці з початком кожної наступної частини вказують «Продовження (Закінчення). Початок див. ... »(Номери випусків, де були надруковані попередні частини);
- в кінці кожної частини, крім останньої, вказують «Продовження (Закінчення) в наступному номері (випуску)».

Якщо публікацію друкують частинами в різних місцях одного видання

- на сторінці з початком кожної наступної частини публікації перед текстом вказують «Продовження (Закінчення) на с. ... »;
- в кінці кожної частини, крім останньої, вказують «Продовження (Закінчення) на с. ... ».

6. Анотація – коротка характеристика документа з точки зору його призначення, змісту, виду, форми та інших особливостей (ГОСТу 7.9-95).

Мовою публікації розміщується перед текстом публікації, після назви і підзаголовних даних.

7. Ключові слова

Розміщуються безпосередньо перед текстом;

- вибирають з тексту публікації;

Після тексту наукової публікації вказують:

- 1) кінцеві примітки;
- 2) пристатейні бібліографічні списки;
- 3) відомості про укладача та інших осіб, які брали участь у створенні публікації;
- 4) відомості про мову, з якого була переведена публікація;
- 5) дата надходження авторського оригіналу до редакції;
- 6) відомості про продовження або закінчення публікації;
- 7) додатки (якщо є)
- 8) відомості про авторів мовою, відмінною від оригіналу;
- 9) анотація українською мовою для публікацій на інших мовах;
- 10) резюме мовою, відмінною від мови публікації.
- 11) ключові слова мовою, відмінною від мови публікації.

1. Примітки

По розташуванню ділять на: внутрішньотекстові, кінцеві, підрядкові.

Внутрішньотекстові примітки розміщують в тексті опублікованого матеріалу, відокремлюючи їх від тексту дужками.

Кінцеві примітки розміщують безпосередньо після основного тексту опублікованого матеріалу.

Підрядкові примітки розміщують внизу смуги під рядками тексту опублікованого матеріалу.

Кінцеві та підрядкові примітки пов'язують з текстом, до якого вони належать, знаками виноски: арабськими цифрами або зірочками.

2. Пристатейні бібліографічні списки

- Безпосередньо після тексту публікації;
- бібліографічний опис в списках складають відповідно до **ДСТУ 7.1:2006**;
- у назві пристатейні бібліографічного списку вказують слово **«Список ...»** («Список використаної літератури», «Бібліографічний список»);
- бібліографічні описи повинні бути пронумеровані;
- якщо містяться джерела іноземною мовою, вони теж оформлюються за ДСТУ ГОСТ 7.1:2006, а не за тим стилем, яким він поданий у знайденому Вами джерелі;
- до рецензій список можна не додавати.

References

За сучасними світовими тенденціями наукометричні бази даних вимагають оформлення бібліографічних списків не за національними стандартами, а за *бібліографічними стилями*. За вимогами оформлення у відповідності до обраного бібліографічного стилю необхідно не лише переструктурувати області опису, а й транслітерувати усі кириличні записи латиницею та подавати у квадратних дужках переклад англійською мовою назв публікацій.

Транслітерація кирилиці латиницею з української мови виконується згідно *Постанови КМ України від 27 січня 2010 року № 55 «Про впорядкування транслітерації українського алфавіту латиницею»*.

Транслітерація кирилиці латиницею з російської мови найчастіше здійснюється за допомогою системи Департаменту США.

3. Інші особи, які брали участь у створенні твору:

Розміщуються після тексту, праворуч;

- ініціал або ініціали та прізвище, ім'я та прізвище, псевдонім;
- перед ім'ям вказують характер виконаної роботи (переклад, художник, фотограф, упорядник)
- перед ім'ям перекладача – з якої мови переклав (переклав з англ. А. Петров)
- укладач – внутріжурнальні бібліографічні покажчики (списки, огляди).

4. Відомості про мову, з якого зроблено переклад

- Якщо публікація була переведена з іншої мови, крім української, відомості про мову оригіналу вказують після тексту, праворуч.

5. Дата надходження авторського оригіналу до редакції

Після пристатейні бібліографічного списку, праворуч;

- дату вказують арабськими цифрами (05.11.2012);
- дату передують слова «Стаття надійшла до редакції ...», «Отримано ...»;
- дату не вказують у передових статтях.

6. Відомості про продовження або закінчення публікації

Якщо публікацію друкують частинами в кількох номерах (випусках) періодичного видання:

- в кінці кожної частини, крім останньої, вказують «Продовження (Закінчення) в наступному номері (випуску)»;
- на сторінці з початком кожної наступної частини вказують «Продовження (Закінчення). Початок див. ... »(Номери випусків, де надруковані попередні частини).

Якщо публікацію друкують частинами в різних місцях одного видання:

- в кінці кожної частини, крім останньої, вказують «Продовження (Закінчення) на с. ... »;
- на сторінці з початком кожної наступної частини публікації перед текстом вказують «Продовження (Закінчення) на с. ... ».

7. Додаток (якщо є).

- додаток до публікації представляють з окремою назвою;
- відомості про публікації, до якої належить додаток, вказують в підзаголовних даних додатка, якщо вони не входять у назву додатка;
- у заголовку або підзаголовних даних додатка до основного матеріалу наводять відомості про те, що матеріал є додатком;
- якщо додатків кілька, їх нумерують.

8. Анотація. Резюме.

Після відомостей про дату надходження авторського оригіналу до редакції розміщують відомості про авторів, анотацію, резюме та ключові слова мовами, відмінними від тексту публікації. Тобто анотацію українською – для публікацій, наприклад, російською чи англійською мовами, і навпаки.

- резюме наводять мовою, відмінною від мови публікації;

Говорячи про анотації та резюме, слід приділити цим елементам трохи більше уваги. Потрібно відзначити, що *анотація* - це короткий узагальнення змісту твору (в даному випадку, статті). В анотації лише перераховуються питання, які висвітлені в публікації, не розкриваючи самого змісту. Таким чином, анотація відповідає на питання «Про що йдеться в тексті?» *Резюме* - це коротка оцінка вивченого вихідного джерела інформації, отримана лише на основі містяться в ньому висновків. Таким чином, основна відмінність анотації від резюме полягає в тому, що анотація дає уявлення тільки про головну тему і переліку питань, що містяться в тексті першоджерела; по резюме ж можна скласти думку про зміст, про саму суть викладеної в оригіналі інформації.

За вимогами світових наукометричних БД розгорнуте авторське резюме англійською мовою повинно складатись зі 100-250 слів (850 знаків) та мати наступну структуру:

- предмет, тема, ціль роботи (Purpose);
- метод чи методологія проведення роботи (Methodology);
- результат роботи (Finding);
- галузь застосування результатів (Practical value);
- висновки (Results)

Текст як анотації, так і резюме викладаються своїми словами – витяги з оригінального тексту в них зустрічатися не повинні. Ці елементи статті також є інтелектуальним продуктом автора, тому ставитись до них потрібно відповідально!

Що має містити колонтитул?

Періодичне і продовжуване видання:

- міжнародний стандартний номер серіального видання (ISSN),
- ключове назву видання (під час отримання ISSN)
- рік видання
- порядковий номер тому, частини, випуску.

Неперіодического видання:

- міжнародний стандартний номер книги (ISBN),
- назва видання,
- місце видання,
- рік виходу видання.

Наприклад, ISSN 2304-1447. Вісник ОНУ. Сер.: Бібліотекознавство, бібліографознавство, книгознавство. 2014. Т. 19, вип. 1

(Зразок розташування елементів статті)

УДК (номер УДК)

В. В. Самодурова,

головний бібліограф Наукової бібліотеки
Одеського національного університету імені І. І. Мечникова
вул. Преображенська, 24, м. Одеса, 65082, Україна,
library@onu.edu.ua

НАЗВА СТАТТІ

Текст анотації.

Ключові слова: ...

Текст статті .....

Примітки

Список використаної літератури

1. *Акімова Л. Н.* Ланге Микола Миколайович / Лариса Наумівна Акімова, Борис Йосипович Цуканов // Професори Одеського (Новоросійського) університету : біогр. слов. – 2-е вид., доп. – Одеса : Астропринт, 2005. – Т. 3. – С. 188-193.
2. *Белявский И. Г.* Историческая психология / Илья Григорьевич Белявский ; науч. ред. В. Е. Давыдович ; Одес. гос. ун-т им. И. И. Мечникова. – Одесса, 1991. – 252 с.

Referens

1. Akimova L. N., Tsukanov B. Y. Lange Mykola Mykolayovich [Nicholas Lange]. *Profesory Odeskogo (Novorosiiskogo) universitetu [Profesors Odesa (Novorossiysk)University]*. Odesa, 2005, vol. 3, pp. 188-193.
2. Beliaevskiy I. G. Istoricheskaya psikhologiya [Historical psychology]. Odessa, 1991, 252 p.

Надійшла 20.09.2011 р.

В. В. Самодурова,

главный библиограф Научной библиотеки
Одесского национального университета имени И. И. Мечникова
ул. Преображенская, 24, г. Одесса, 65082, Украина,
library@onu.edu.ua

НАЗВАННЯ СТАТТІ

[Резюме]

Ключевые слова: .....

V. V. Samodurova,

Scientific Library of the Odesa
I. I. Mechnikov National University
24, Preobrazhenska St., Odesa, 65082, Ukraine,
library@onu.edu.ua

THE TITLE OF THE ARTICLE

Summary

структура авторського резюме англійською мовою повторює структуру статті та містить:

- предмет, тема, ціль роботи (Purpose);
- метод чи методологія проведення роботи (Methodology);
- результат роботи (Finding);
- галузь застосування результатів (Practical value);
- висновки (Results)

Keywords: .....